

- 83), K Schr N 8. — de Dale, ± (1209-15), K Schr N 13 ; (1204-18), K M 4.
- DALBECK [Velbert : Dd] :: Dalebeke, mitte 12., D W RH9, 53 v°.
Germ. *dala-* n. „Tal” + *baki-* m. „Bach”.
- DALDRUP [Dülmen : Mü] :: Dalthorpe, mitte 12., D W RH9, 54 v°.
Germ. *dala-* n. „Tal” + *þorpa-* n. „Dorf”.
- DALE, TEN (onb. in het Gentse : Vlierzele?) :: de Dale, 1215, G SB.
- DALEIDEN : Tr :: Daleyden, 1222, Kb 18/2087, 17 v°.
- DALEN : Dr :: Dalon, eind 12^e, D W RH9, 65 v°.
Germ. *dalum*, dat. pl. bij *dala-* n. „dal”.
- „DALES DORF” (unb. in der untern Saargegend) :: —, 11. Jh., Kb 143/6.
Germ. *Dales þorpa-* n. „Dorf des Dalo”.
- „DALEWINGART” [Walberberg : Kö] :: quondam uineam ... que dicitur Dalewingart, 1140, Kl 3.
Germ. *dala-* n. „Tal” + *wīnagarda-* m. „Weingarten”.
- DALHEIM : Lx :: Daleim (785-86) kop. ± 1222, Go I 71, 57 v°. — Dalaheim, 962, He AS 321. — Daleheim, 962 falsch 12. Jh., Tr B 4 ; 1051, P L 9266/6 ; 1066, P L 9266/12 ; 1147, Kb I A 58. — Daleheym, 1140, Tr P 35. — Dalheim, 1225, Qi.
Germ. *dala-* n. „Tal” + *haima-* n. „Wohnung”.
- DALHEIM (unbekannte Orte in der Rheinprovinz) :: Dalenheim, 1093, D W 18. — Daleheim, 1157, D A 5 a. — Dalheim, 1176, D Br 16.
- DALHEM : Lg :: Dolehen, 1101, N A 1 ; 1101, I J ; 1111, I J. — Dolehan, 1103, N W 1. — Daleheim, 1108, Kl 1 ; 1151, R K 12 ; 1216, P L 9270/2. — Dolehem, 1128, P L 9307/5. — Dolhain (*a dou-teux*), comm. 12e cop. 13e, cant. S. Hub., Xr II 1515, 223 v°. — Dalehem, 1160, Av A 13 ; 1216, P L 9301/1.
Germ. *dala-* n. „vallée” + *haima-* n. „habitation”. Dalhem est situé dans la vallée de la Berwinne. Les formes commençant par *dol* sont wallonnes, les autres sont germaniques.
- DALKE (Nebenfluß der Ems bei Gütersloh : Dt) :: Delchana, 1001 kop. mitte 12., Ka vita Meinwercci, 12 ; 1002 kop. id., ib. 15.
- DALMER [Beckum : Mü] :: Dalehem, 10. Jh., D W IX a 1 a, 13 v°. — Dalahem, 10., ib. 29 v°. — Dalaheim, mitte 12., D W II a 1, 7 v°.
Germ. *dala-* n. „Tal” + *haima-* n. „Wohnung”.
- „DALMERSCE” (onb. in Holland) :: in —, 9^e kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 339.
Germ. *dala-* n. „dal” + *mariski-* m. „meers : alluviaal land”.
- DALPENHUSEN (wüst bei Großeneder : Dt) :: Dalpanhusun, (1015-20) kop. mitte 12., Ka vita Meinwercci, 42.
- DALWIGKSTHAL : Ka :: Dalwic, 1036 kop. mitte 12., Ka vita Meinwercci, 130.
Germ. *dala-* n. „Tal” + *wīka-* m. n. „Tochtersiedlung”.
- DAM, DE [Gorsel : Gl] :: de Dammo, 1190, Zu S 3. — de Damme, 1212, Zu K.
Germ. *damma-* m. „dam : waterkering dwars door een waterloop”.
- DAM [Kellen : Dd] :: de illa silua medieta-tem que nuncupatur Dam, 751-52 kop. ± 1222, Go I 71, 69 v°.
- DAM [Wijk-bij-Duurstede : Ut] :: obstructionem illam Rheni que uulgo dicitur dam, 1165 kop. 2^e kwart 13^e, U B 43, 67 v°.
- „DAMARCHEN” (onb. in Friesland) :: —, 945 kop. midden 12^e, Fulda, ed. Dronke c. 37.
- DAMBROICH [Hennef (Sieg) : Kö] :: Alden-